

změněno	s účinností od	poznámka
zákonem č. 396/2012 Sb.	1.1.2013	
zákonem č. 281/2009 Sb.	1.1.2011	
zákonem č. 286/2009 Sb.	1.11.2009	

119

ZÁKON
ze dne 22. února 2001,
kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1
Předmět úpravy

Tento zákon upravuje postup soudů, soudních exekutorů, správců daně a orgánů veřejné správy při provádění exekucí v případě, jsou-li exekucemi nařízenými soudem, správcem daně nebo orgánem veřejné správy nebo zahájenými u soudního exekutora souběžně postiženy tytéž věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty.

§ 2
Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) exekucí výkon rozhodnutí nařízovaný a prováděný soudem podle zvláštního právního předpisu¹, exekuce vedená soudním exekutorem podle zvláštního právního předpisu^{1a}, daňová exekuce nařízovaná a prováděná správcem daně podle zvláštního právního předpisu² a exekuce nařízovaná a prováděná správním orgánem podle zvláštního právního předpisu³,
- b) oprávněným ten, jehož pohledávka se exekucí vymáhá,
- c) povinným ten, proti němuž je exekuce nařízena a prováděna,
- d) správcem daně ten, kdo nařizuje a provádí exekuci podle daňového řádu,
- e) nařízením exekuce vydání rozhodnutí, jímž soud nařídil výkon rozhodnutí, vydání vyrozumění o zahájení exekuce, vydání exekučního příkazu správcem daně nebo správním orgánem.

Srážky ze mzdy a jiných příjmů

§ 3

(1) Při exekucích souběžně postihujících nárok povinného na mzdu se uspokojují pohledávky oprávněných podle svého pořadí.

(2) Pořadí pohledávek se řídí dnem, kdy bylo plátcí mzdy doručeno usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, exekuční příkaz soudního exekutora o provádění srážek ze mzdy, exekuční příkaz správce daně k provedení srážek ze mzdy nebo příkaz k provedení srážek ze mzdy vydaný orgánem veřejné správy. Byla-li téhož dne plátcí mzdy doručena rozhodnutí pro několik pohledávek, mají tyto pohledávky stejné pořadí; nestačí-li částka na ně připadající k jejich plnému uspokojení, uspokojí se poměrně.

§ 4

(1) Požádá-li o to plátce mzdy, oprávněný nebo povinný, soud usnesením rozhodne, jaká částka má být v příslušném výplatním období ze mzdy povinného sražená a kolik z ní případně na každou vymáhanou pohledávku.

(2) Nebylo-li rozhodnuto podle odstavce 1, může plátce mzdy zaslat částku sraženou ze mzdy povinného soudu, který ji rozvrhne mezi jednotlivé oprávněné a sám provede výplatu. Plátce mzdy je povinen zaslat sraženou částku soudu, jestliže mu to na žádost některého z oprávněných nařídí soud, který pak sám provede výplatu.

§ 5

(1) Provádí-li srážky ze mzdy povinného několik plátců mzdy, soud na návrh plátce mzdy, oprávněného nebo povinného usnesením rozhodne, jakou část základní částky nemá jednotlivý plátce mzdy ze mzdy povinného sražen. Kdyby příjem povinného nedosahoval u některého plátce mzdy ani stanovené části základní částky, je plátce mzdy povinen oznámit to soudu; soud pak znovu usnesením rozhodne, jakou část základní částky má jednotlivý plátce mzdy sražen.

(2) Provádí-li srážky ze mzdy povinného několik plátců mzdy zároveň, zašlou srážky soudu. Soud prověří, zda celkově sražená částka nepřevyšuje pohledávky všech oprávněných. Nepřevyšuje-li je, vyplatí jednotlivým oprávněným na ně připadající část ze sražené částky. Převyšuje-li je, vyplatí soud ze sražené částky oprávněným tolik, kolik odpovídá jejich pohledávkám, a zbytek vrátí povinnému.

§ 6

K řízení a rozhodnutí podle § 4 a 5 je příslušný obecný soud povinného.

§ 7

(1) Ustanovení § 3 až 6 se použijí i při exekucích postihujících souběžně jiný příjem povinného, jde-li o příjem, který podléhá exekuci srážkami ze mzdy.⁴

(2) Má-li povinný vedle nároku na mzdu též nárok na jiný příjem uvedený v odstavci 1, postupuje se tak, jako by šlo o několik mezd.

Přikázání pohledávky

§ 8

(1) Při exekucích souběžně postihujících pohledávku povinného z účtu u banky, pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva (dále jen „peněžní ústav“) se uspokojují pohledávky oprávněných podle svého pořadí.

(2) Pořadí pohledávek se řídí dnem, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu, exekuční příkaz soudního exekutora, exekuční příkaz správce daně nebo příkaz příslušného orgánu veřejné správy. Byla-li téhož dne peněžnímu ústavu doručena rozhodnutí pro několik pohledávek, mají tyto pohledávky stejné pořadí; nestačí-li částka na ně připadající k jejich plnému uspokojení, uhradí se poměrně.

§ 9

(1) Peněžní ústav může částku, na niž se vztahují nařízení exekucí souběžně postihující pohledávku povinného z účtu, odevzdat soudu, který ji rozvrhne mezi jednotlivé oprávněné a sám provede výplatu. Peněžní ústav je povinen zaslat tuto částku soudu, jestliže mu to na žádost některého z oprávněných nařídí soud.

(2) K řízení a rozhodnutí podle odstavce 1 je příslušný obecný soud povinného.

§ 10

Ustanovení § 8 a 9 platí obdobně při exekucích souběžně postihujících jiné peněžité pohledávky povinného nebo jeho jiná majetková práva.

Prodej movitých věcí

§ 11

(1) Postihují-li exekuce souběžně stejnou movitou věc povinného, provede se ta exekuce, v níž byla tato věc nejdříve sepsána; řízení v ostatních exekucích se ohledně této věci dnem právní moci jejich nařízení přerušují.

(2) V řízení o exekuci přerušené podle odstavce 1 lze pokračovat jen tehdy, jestliže v exekuci, v níž byla věc dříve sepsána, nebyla do jejího pravomocného skončení tato věc prodána a ani jinak použita k uspokojení oprávněného nebo jestliže ještě před jejím pravomocným skončením byla z této exekuce vyloučena a jestliže vymáhaná pohledávka dosud nezankla. Z více exekucí přerušených podle odstavce 1 se pokračuje v té, v níž byla věc sepsána dříve.

(3) Byla-li táž movitá věc sepsána ve více exekucích tentýž den, rozhodne obecný soud povinného, která z těchto exekucí se provede.

§ 12

(1) Oprávněný z exekuce, v níž bylo řízení podle § 11 přerušeno, může se svou pohledávkou přistoupit do prováděné exekuce jako další oprávněný. V této exekuci má právo na uspokojení své pohledávky před jinými věřiteli dlužníka, byla-li pohledávka zajištěna zadržovacím právem k prodávané věci; jinak se uspokojení jeho pohledávky provede podle pořadí.

(2) Pořadí pohledávky dalšího oprávněného, která byla zajištěna zástavním právem nebo zajišťovacím převodem práva k prodávané věci, se řídí dnem vzniku těchto práv; jinak se řídí dnem, kdy byla věc ve prospěch pohledávky sepsána. Byla-li téhož dne sepsána věc ve prospěch více pohledávek, mají tyto pohledávky stejné pořadí; nestačí-li výtěžek prodeje k jejich úplnému uspokojení, uspokojí se tyto pohledávky poměrně.

§ 13

Ustanovení § 11 a 12 se použijí i ohledně hotových peněz a věcí, u nichž nedochází k prodeji.⁵

Prodej nemovitostí

§ 14

(1) Postihují-li exekuce souběžně stejné nemovitosti povinného, provede se ta exekuce, která byla nejdříve nařízena; řízení v ostatních exekucích se ohledně této věci dnem právní moci jejich nařízení přerušují.

(2) Pořadí nařízení exekuce podle odstavce 1 se řídí dnem, kdy příslušnému katastrálnímu úřadu

- a) bylo doručeno usnesení, jímž soud nařídil výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí,
- b) byl doručen exekuční příkaz vydaný soudním exekutorem,
- c) byl doručen exekuční příkaz vydaný správcem daně.

(3) V řízení o exekuci přerušené podle odstavce 1 lze pokračovat jen tehdy, jestliže v dříve nařízené exekuci nebyly do jejího pravomocného skončení nemovitosti prodány a jestliže vymáhaná pohledávka dosud nezankla. Z více exekucí přerušených podle odstavce 1 se pokračuje v té, která byla nařízena dříve.

(4) Jestliže ohledně týchž nemovitostí bylo více exekucí nařízeno tentýž den, rozhodne obecný soud povinného, která z těchto exekucí se provede.

(5) Účinky dalších nařízení výkonů rozhodnutí a exekučních příkazů v rozsahu týkající se vydražené nemovitosti zanikají, nejde-li o rozhodnutí, kterým bylo zřízeno zástavní právo, jestliže usnesení o příklepu nebo usnesení o předražku nabylo právní moci a vydražitel doplatil nejvyšší podání nebo doplatil částku nejvyššího předražku, a to ke dni skutečnosti, která nastala později.

§ 15

(1) Oprávněný z exekuce, v níž bylo řízení podle § 14 přerušeno, může svou pohledávku přihlásit do prováděné exekuce k uspokojení z rozdělované podstaty nejpozději do zahájení dražebního jednání. Skupina a pořadí, které pohledávka má v exekuci, v níž bylo řízení podle § 14 přerušeno, mu při rozvrhu rozdělované podstaty v prováděné exekuci zůstává zachováno.

(2) V rozvrhu uspokojí orgán, který provádí exekuci, i účelně vynaložené výdaje jiného orgánu, který postihl tutéž nemovitost exekucí přerušenu podle § 14. Hotové výdaje podle věty první se uspokojují ve stejné skupině, v níž je uspokojována pohledávka oprávněného v přerušené exekuci, a lze je uspokojit pouze tehdy, dojde-li k uspokojení pohledávky tohoto oprávněného.

§ 15a

(1) Neučiní-li orgán, který exekuci provádí, i přes výzvu oprávněného z přerušené exekuce bezdůvodně po dobu delší než 3 měsíce úkon směřující k dražbě nemovitosti, může se oprávněný z přerušené exekuce domáhat toho, aby byla prováděna exekuce, jejíž nařízení navrhl.

(2) Usnesení podle odstavce 1 vydá soud, v jehož obvodu je nemovitost. Účastníky řízení jsou navrhovatel a účastníci exekuce, která je prováděna. Právo podat odvolání má také orgán, jehož exekuce je prováděna, a orgán, který má v provádění pokračovat. Těmto orgánům soud doručí usnesení do vlastních rukou. Právní moci usnesení podle odstavce 1 se přerušuje původně prováděná exekuce.

(3) Orgán, který provádí exekuci, může po výzvě podle odstavce 1 tuto exekuci přerušit. Rozhodnutí se doručí oprávněnému, který podal výzvu, a orgánu, který prováděl exekuci přerušenu podle § 14 odst. 1, která byla nařízena na návrh tohoto oprávněného. Po právní moci rozhodnutí o přerušení exekuce podle věty první pokračuje v provádění exekuce orgán, který vedl exekuci přerušenu podle § 14 odst. 1, která byla nařízena na návrh oprávněného, jenž podal výzvu.

(4) Rozhodl-li orgán, který provádí exekuci, o přerušení této exekuce podle odstavce 3 věty první po podání návrhu oprávněného z exekuce přerušené podle § 14 odst. 1 na provádění exekuce, jejíž nařízení navrhl, soud řízení podle odstavce 2 zastaví.

§ 15b

Správa nemovitosti

(1) Ustanovení § 14 platí obdobně při exekucích správou nemovitosti souběžně postihujících stejnou nemovitost.

(2) Oprávněný z exekuce, v níž bylo řízení přerušeno, má postavení dalšího oprávněného v prováděné exekuci, pokud se přihlásí, a to dnem, kdy takový návrh došel.

§ 16

Prodej podniku

(1) Ode dne uvedeného v § 16a odst. 2 se přerušují již nařízené exekuce, které postihují věci, práva a jiné majetkové hodnoty patřící k podniku. Oprávnění z těchto exekucí mají jako věřitelé povinného právo na uspokojení z rozdělované podstaty, aniž by museli vymáhanou pohledávku přihlásit; to platí i tehdy, jestliže vymáhaná pohledávka nepatří k podniku.

(2) Exekuce, kterými byly postiženy věci, práva a jiné majetkové hodnoty patřící k podniku, nařízené po dni uvedeném v § 16a odst. 2 nelze až do skončení řízení před soudem nebo soudním exekutorem provést. Možnost oprávněných z těchto exekucí přihlásit svou pohledávku podle zvláštního právního předpisu není dotčena.⁶

(3) Byla-li exekuce postihující věci, práva a jiné majetkové hodnoty patřící k podniku provedena dříve, než se ten, kdo exekuci provádí, dozvěděl o nařízení exekuce prodejem podniku, zůstávají účinky provedené exekuce zachovány.

(4) Nebyla-li pohledávka oprávněných uvedených v odstavcích 1 a 2 uspokojena při rozvrhu rozdělované podstaty získané prodejem podniku, pokračuje se po pravomocném skončení výkonu rozhodnutí (exekuce) prodejem podniku v řízení; v případě, že podnik byl prodán v dražbě a že jde o pohledávku patřící k podniku, nastupuje do řízení na místo povinného vydražitel.

§ 16a

(1) Postihují-li exekuce souběžně stejný podnik povinného, provede se ta exekuce, která byla nejdříve nařízena; řízení v ostatních exekucích se ohledně této věci dnem právní moci jejich nařízení přerušují.

(2) Pořadí nařízení exekuce podle odstavce 1 se řídí dnem, kdy příslušnému rejstříkovému soudu nebo orgánu, který vede jiný rejstřík, v němž je povinný zapsán

- a) bylo doručeno usnesení, jímž soud nařídil výkon rozhodnutí prodejem podniku,
- b) byl doručen exekuční příkaz vydaný soudním exekutorem, nebo

c) byl doručen exekuční příkaz vydaný správcem daně.

(3) V řízení o exekuci přerušené podle odstavce 1 lze pokračovat jen tehdy, jestliže v dříve nařízené exekuci nebyl do jejího pravomocného skončení podnik prodán a jestliže vymáhaná pohledávka dosud nezanikla. Z více exekucí přerušených podle odstavce 1 se pokračuje v té, která byla nařízena dříve.

(4) Jestliže ohledně téhož podniku bylo více exekucí nařízeno tentýž den, rozhodne obecný soud povinného, která z těchto exekucí se provede.

(5) Ustanovení § 15 platí při exekuci prodejem podniku obdobně.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 17

(1) Účastníky řízení podle tohoto zákona jsou oprávnění ze všech exekucí, jimiž jsou souběžně postiženy tytéž věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty povinného, a povinný.

(2) Jde-li o práva a povinnosti plátce mzdy povinného, peněžního ústavu nebo jiného dlužníka povinného, jsou účastníky řízení také tyto osoby.

§ 18

Bylo-li řízení o exekuci přerušeno podle tohoto zákona, vyrozumí o tom účastníky řízení a poučí je o jejich právech ten orgán, který exekuci provádí.

§ 19

Po dobu přerušení řízení podle tohoto zákona se neprovádějí úkony exekuce a neběží lhůty. Jestliže se v řízení pokračuje, počínají lhůty běžet znovu.

§ 20

Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při provádění exekucí, jimiž jsou souběžně postiženy tytéž věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty povinného, podle právních předpisů, jimiž se řídí jejich nařízení.

§ 21

Na řízení a rozhodování podle tohoto zákona se přiměřeně použijí ustanovení [občanského soudního řádu](#).

§ 22

Podle tohoto zákona se postupuje i u těch exekucí, které byly nařízeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Účinky úkonů provedených před účinností zákona zůstávají zachovány.

§ 23

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2001.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.

Přechodná ustanovení novel:

	účinné od
Čl. XXI zákona č. 396/2012 Sb.	1.1.2013

1 [Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád](#), ve znění pozdějších předpisů.

1a [Zákon č. 120/2001 Sb.](#), o soudních exekutorech a exekuční činnosti ([exekuční řád](#)) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2 [Zákon č. 337/1992 Sb.](#), o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

3 [Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád](#), ve znění zákona č. [413/2005 Sb.](#)

4 [§ 299 občanského soudního řádu](#).

5 [§ 333, 334 a 334a občanského soudního řádu](#).

6 [§ 338s občanského soudního řádu](#).